

Stavad (S):

Jeg vil gerne takke skatteministeren for besvarelsen. Jeg kan forstå, at skatteministeren er meget uenig med sin partifælle, Venstres politiske ordfører, hr. Peter Brixtofte, som har forlangt – hvis jeg må henvise til Frederiksborg Amts Avis fra den 11. april 1991 – »at finansminister Henning Dyremose trækker sin tanke-torsk om et socialt bidrag på eksempelvis 3 pct. til delvis finansiering af lettelser af marginal-skatter tilbage.«

Venstres politiske ordfører, hr. Peter Brixtofte, kalder det en anden form for bruttoskat, som Venstre ikke vil være med til at indføre, og han slår fast, at det ikke bliver KV-regeringens politik. Jeg forstår, at Venstres politiske ordfører, hr. Peter Brixtofte, ikke har repræsenteret i hvert fald de synspunkter, som Venstres medlemmer af regeringen står for.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg synes, hr. Stavad skal lægge mærke til, hvad det er, hr. Peter Brixtofte har udtalt sig om. Hr. Peter Brixtofte udtaler sig imod en bruttoskat, akkurat som finansministeren har gjort det, akkurat som jeg har gjort det. Og jeg er fuldstændig sikker på, at hr. Peter Brixtofte og jeg er helt enige om nødvendigheden af en dagpengereform, der betyder, at arbejdsmarkedets parter i højere grad selv finansierer og styrer dagpengesystemet, og at de besparelser, der indhøstes herved, bruges til at sænke marginal-skatterne. Der er fuldstændig enighed på det punkt.

Stavad (S):

Vil det sige, at skatteministeren ikke er enig med den politiske ordfører for Venstre, hr. Peter Brixtofte, i, at det, som finansministeren har præsenteret offentligheden for, er en tanke-torsk?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil overhovedet slet ikke gå ind i de formuleringer, som forskel i temperamenter kan føre til. Jeg synes, at vi skal hæfte os ved det, der er indholdet, nemlig at hr. Peter Brixtofte i virkeligheden udtalte sig på nøjagtig samme måde, som både finansministeren og jeg har gjort det i dag: imod bruttoskatter og for reelle sænkninger af marginalskatterne. Vi håber, at Socialdemokratiet vil bevæge sig ind på samme konstruktive spor.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 410

5) Til *industriministeren* af:

Frank Jensen (S):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage over for pengeinstitutterne i forbindelse med deres rentefastsættelse på statsgaranterede studielån?«

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Det har været fremme i pressen, at renten på de statsgaranterede studielån er urimeligt høj sammenlignet med renterne på billån, og det må også konstateres, at der på bilmarkedet er stor konkurrence, som har indebåret, at renten er blevet presset ned. Men denne rentepolitik sætter naturligt fokus på de statsgaranterede studielån, som derved kommer til at ligge på et relativt højt niveau.

Pengeinstitutterne må selvsagt fastsætte deres renter på de markedsbestemte vilkår og under hensyn til de omkostninger og risici, der er knyttet til de enkelte ordninger. Men samtidig kan det undre, at netop de statsgaranterede studielån, hvor statsgarantien medfører, at der ikke er nogen debitorrisiko, i en række tilfælde bliver forrentet på et højere niveau end billånene.

Nu bliver der spurgt, hvilke initiativer jeg vil tage i den anledning, og jeg kan oplyse, at hverken bank- og sparekasseloven, markedsføringsloven eller konkurrenceloven indeholder nogen mulighed for at gribe ind over for studielånsrentens højde. Men jeg kan også oplyse, at Konkurrencerådet på grundlag af en oversigt over struktur- og konkurrenceforhold i den finansielle sektor overvejer de videre aktiviteter på området. Jeg har derfor bedt Konkurrencerådet om i forbindelse med en planlagt undersøgelse af gebyrer og renter for private kunder hos pengeinstitutterne også at se på studielåns-spørgsmålet.

Frank Jensen (S):

Det har ikke skortet på forargelse fra hverken industriministeren eller undervisnings- og forskningsministeren, efter at det kom frem i Jyllands-Posten mandag den 8. april, at pengeinstitutterne fører en ågerrentepolitik, når det drejer sig om de statsgaranterede banklån.